

SZENTES ÉS VIDÉKE

A Csongrádvármegyei Gazdasági Egyesület Hivatalos Közlönye.

Megjelen vasárnap és csütörtökön.

Előfizetési ár:

Egyedlőre 2 korona 50 fillér. félévre 3 kor. Egész évre 10 kor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth-tér, Haris-ház,
hová a kéniratok címzendő.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket

a kiadóhivatal

mérsékelt áron számít fel.

Huszonöt év.

Olyan ritkán esik, hosszú évek folyása alatt alig-alig egyszer, hogy e lap hasábjain magunkról, a mi házi dolgunkról — ügyünkéről történik említés, — hogy olvasóinktól való külön engedelem-kérés nélkül se veszi bizonyára senki zokon, ha most, az 1904-ik év zártával, itt a lap élén írok magunkról.

Mentségemre döntő ok az, hogy a mai napon, mikor e sorok az olvasó kezébe kerülnek, huszonöt éves pályafutása zárul le a „Szentés és Vidékek”-nek.

Huszonöt év! Az ember életében is számottevő hosszú sora ez az esztendőknél, ha mindjárt az idők folyásában alig számít egy porszemnyit is. Huszonöt év. telve küzdelemmel, sokszor sikert, sokszor csalódást hozva azokra, akik az évek folyamán a lap szellemi vezérei voltak: bizonyára jog-cimet ad nekünk arra, akikre e huszonöt esztendőből a busásan nagyobb rész, csaknem tizenhat esztendő jutott, hogy nem hivalkodva, nem lármás feltűnést keresve, csendben jubiláljunk mi magunk és e jubileum belső örömeinek szívet-lelket melegítő, felemelő érzésébe belevonjuk a mi olvasóközönségünket is, a mi előfizetőinket, akiknek túlnyomó része a perctől fogva, hogy a „Szentés és Vidékek” első száma ma huszonöt éve megjelent, mind mostanig hűségesen kitartott velünk és mellettünk, soha egy percre cserben nem hagyva a lapot, melynek irányával, szellemével mintegy összeforrottak.

Ezernyolczázhetvenkilenc évi december 27-én jelentette be Sz. Kovács Pál, ez időszertint kecskeméti hírlapíró, Csongrád vármegye alispáni hivatalánál iradosan, hogy „Szentés és Vidékek” címmel társadalmi helyzetet indit. Huszonöt esztendője annak, hogy ez történt és ezen idő alatt három ízben történt szerkesztőváltozás a lapnál. Sz. Kovács Pál örökebe a szerkesztésben Szívós Béla, a kiváló fővárosi író, akkor itteni gimnáziumi tanár lépett, akitől, mikor Szentésről távozott, Balázsovits Norbert, ma a helybeli állami főgimnázium igazgatója vette át a lapot, mely 1889. május 1-én Mátéffy Ferenc dr., ma Szentés város polgármesterének tulajdonába ment át, a ki mellé — mint társszerkesztő álltam kezdetűl, hogy aztán évek múltán a szerkesztést, a lappal együtt, egészen magamra vegyem.

Hírlapok keletkeztek és tűntek el szinte nyom nélkül ismét Szentésen ezen huszonöt esztendő alatt; megszűnt létezni az első szentesi könyvnyomda tulajdonos, Cherrier által alapított és harminc esztendőt megért „Szentesi Lap” is. A „Szentés és Vidékek” az egyetlen újság, mely a helyét megállta eddig rendületlenül, mely nem vesztett az idők folyamán olvasói rokonszenvéből és a mely mellett ma is — útraindulástól huszonöt év múltán — még egyéneiben is csaknem egy az az előfizetői törzsgárda sorakozik hűségesen, mely első megjelenése percében melléje állott; sőt merem mondani, hogy az évek folyamán a benső kapcsolat, mely lapunkat és hűségese előfizetőit egymáshoz fűzte, csak erősödött, szilárdult, úgy, hogy ma — ha irányváltozás nem áll be a lap vezetésében — szinte megrendíthetetlennek mondható ez a kölcsönös kapcsolatok.

Mi idézte elő a „Szentés és Vidékek” ezt a megszüllődését; mi nyitja van a titoknak, hogy útjára indulása első perctől mindmáig a közönség egyre fokozódó bizalommal fordul e lap felé: kevés szóba össze lehet azt foglalni.

En azt hiszem, hogy mindez csak egyben lelheti magyarázatát. abban, hogy — ha hosszú időközökben bár — változás is állott be e lap szerkesztőinek személyében, — maga a lap iránya, szelleme e huszonöt év alatt sohasem változott.

Ahogy idegen volt az első szerkesztőségétől a nagyképűsködés, a handa banda, azoképen ma is ismeretlen eszközök ezek nálunk, mert a sikert nem ezektől, hanem a céltudatos, komoly munkától, a lap hangjának, mozdorának és szellemének minden salaktól mentességétől vártuk mindig és a sikert, a tartós és maradó sikert — ma is ezt vallom — csakis ez úton, az egyenes úton haladva, soha a tisztesség ösvényéről sem jobbra sem balra egy lépést le nem térve, érheti el és biztosíthatja magának a sajtó, legyen annak organuma akár napi, akár heti, akár politikai, akár társadalmi jellegű.

Csendes, zajtalan, nem hivalkodó 25 éves jubileumát ünnepeleljük ma a „Szentés és Vidékek”-nek. Nekem kettős öröm az, hogy szerkesztéssemre esik ez az ünnep, mert habár több mint 30 éve immár, hogy egyszerű, szerény munkása vagyok a magyar irodalomnak, mégis 25 év előtt, e lap hasábjain szoltam először szülővárosom közönségéhez.

Az újabb 25 év lezajlását ez a lelkes közönség és a „Szentés és Vidékek” együtt éri-e meg?

Bánfalvi Lajos.

A közigazgatás egyszerűsítése. Sok panasza hangzik fel napról-napra, hogy a közigazgatás menete lassú, nehézkes, a urfi akták tömegéből nehéz a kiigazodás, nehéz kihámozni az aprólékoságit szótpazarló fogalmazványokból a lényegét, vagyis feltétlenül szükség van valami újításra, mely az ügykezelést egyszerűsíti, világosabbá teszi s úgy a feleknek, mint az egymással érintkező hivatalos hatóságoknak megkönnyíti a bepillantást az iratokba. E célnak kíván használni Tisza István miniszterelnöknek legújabb kiadott rendelete, melyet az összes törvényhatóságoknak megküldött s mely főképen a törvényhatóság egyik legfontosabb szerve: a közigazgatási bizottság számára tartalmaz fontos irányelveket. A rendelet szövege szerint így hangzik:

„A közigazgatási bizottság fél évi jeleintési idők folytán oly terjedelmet nyertek s oly — inkább csak statisztikai értékű adathalmazai öleltek fel, miszerint azok elkészítése — legalább részben meddő — tetemes munkával terheli meg a törvényhatóság tisztviselői karát s a jelentésbe foglalt nagy tömegben mintegy elvesznek azon egyes konkrét kérdések, melyeknek kellő kidomborítása s a kormány részéről való alapos megfontolás üdvös gyakorlati eredménnyel járhatna.

E kettős bajon segitendő, az 1895. évi november hó 17-én 3796. szám alatt kiadott miniszterelnöki rendeletet czenel hatályon kívül helyezem s a szó alatti jelentéseknek jövőben miként leendő szerkesztését illetőleg a következőket rendelem:

Az 1876. VI. t.-cz. 64. §-ának rendelkezése akként értelmezendő, hogy:

1. a közigazgatás összes aignak állapotára vonatkozólag csak azon konkrét jelenségek említendőek fel, melyekben a közigazgatási bizottság czél szerűnek véli a kormány figyelmét felhívni;

2. a törvények tapasztalt hiányainál különös sujt helyezek arra, hogy az új törvények miként valnak be az életben, minő hiányai vagy hézagaitűnnek ki és kivannak orvoslást és a törvények végrehajtásával foglalkozó közeplathatóságoknak fontos és üdvös hivatást látom abban, hogy e kérdést beható figyelemmel kísérve, gyakorlati észleletekkel a kormány segítségére jöjjenek;

3. a felmerült bajok és nehézségek tekintetében ismét lehetőleg szabatos jelzést

kívánom az észlelt konkrét bajoknak és az azok megszüntetésére vonatkozó javaslatoknak, illetőleg a közigazgatási bizottság irányú intézkedésének;

4. a fegyelmi ügyek lehetőleg tömbösen és röviden felsorolandók, azok menetéről tájékozás nyújtandó s a végbátározattal elintézt ügyeknél a fegyelmi vétség s a kiszabott büntetés megjelölendő.

A jelentés fél évi idaszakról és pedig az évnek első feléről az augusztus havi és az évnek második feléről a következő évi február havi ülésben állítandó egybe s terjesztendő fel hozzám 1—1 példányban.

Ezen elvek pontos betartása, a felesleges általánosítások és kimutatások elhagyása s a jelentésben felölelt tárgyak alapos kifejtése által lesz azon kettős cél elérhető, hogy minden felesleges munka kiküszöbölése mellett a kormány oly becses anyagunk jusson birtokába, melyet az ország közigazgatásának és közviszonyainak javítására irányuló tevékenységében üdvös eredményt fog felhasználni.

A t. közigazgatási bizottság ezen irányú tevékenységére kiváló sulyt helyezek, mert a kormány csak akkor fogja intézkedését helyesen megvalósíthatni s az élet igényeire képest idomítani, ha felhasználja azon középhaszóságok észleleteit s tapasztalatait, amelyek azon intézkedések gyakorlati hatását az ország egyes vidékének eltérő viszonyai közt megfigyelhetik.

Füladatok az iparpártolás és iparfejlesztés terén.

Nagyértékű munkát irt az Országos Ipar-egyesület igazgatója egy másik, széles alapokon szervezett és fontos akciókban már is előjáró országos egyesület, az Omke megbízásából.

Gelléri Mór kért föl az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesülés arra, hogy előadói javaslatot készítsen azokról a füladatokról, melyeket az Omke a magyar iparpártolás és iparfejlesztés terén teljesíteni hivatott.

A munka elkészült és nyomtatásban adja azt közre az Omke, tájékoztatásul a vezető testületi számára, melyeknek feladata lesz, hogy a papírra tett javaslatokat megvalósítsák és átvigyék a gyakorlatba.

Teljesen alkalmasok is erre a Gelléri javaslatai, melyek gyakorlati alapra vannak helyezve és bőséges útmutatást tartalmaznak a kereskedők körében kifejtendő akcióira, melynek célja nem az elméleti, hanem a valóságos, megfogható és eredményes iparpártolás.

Mielőtt erre a konkrét javaslatait megtenné, Gelléri Mór a művészen először beszámol a kérdés előzményeiről. Főleg az 1898. évi szegedi és az 1900. évi miskolci országos kereskedelmi kongresszusok határozatairól emlékezik meg. Ezek is az ő előadói javaslatai alapján hoztak és nagyon célszerű végzéseket voltak. De az eredmények, amikre jutottunk, nem épp túlságosok. Hianyozott a szervezett, mely a megállapított eljárás végrehajtásáról gondoskodott volna.

Meg kellett várni, — írja Gelléri, könyvem első fejezetének végén — míg ennek a kérdésnek komoly gazdája akad és most ime, a kezdeményezés, tapogatózás és hangulatcsinálás kezdetleges stadiumából eljutott a kérdés a megvalósítás küszöbéig, ahol már közelebről meg kell jelölni a célérést biztosító összes füladatokat.

Ezeket jelöli meg a Gelléri könyvének további fejezetei.

A haziipar fölkarolásáról szól a II. fejezet. És itt a szerző első sorban és

igen helyesen mutat rá arra az alaphajira, hogy a magyar haziipar és népipar (vagy más elnevezés szerint: mezőgazdasági haziipar) sok tekintetben összefüggő és kapcsolatos fejlesztése semmiképp nem érhet teljes célt addig, amíg két gazda: a kereskedelemügyi és földmívelési miniszter rendelkezik a dolgairol.

A haziipar gyűjtő elnevezése alá bátran összefoglalható mindaz, ami a nép munkájának erre a területére tartozik és egy kézbe kell helyezni az egész hazi- és népipar ügyének intézését, mert ha valahol, itt volna fontos a nép folytonos munkára nevelésének, ezzel a haziipar nagyarányú kifejlesztésének és a készítmények értékesítésének egységes irányítása és vezetése.

Gelléri meg is jelöli egyúttal a tömeges hazi- és népipari cikke előállításának és értékesítésének módjait és a kereskedelemnek ebben való fontos szerepét, melynek hazafias beavatásáról az Omke bizonyára gondoskodni is fog.

A könyvének harmadik fejezetében Gelléri a kézművesipar foglalkoztatását tárgyalja.

Erre vonatkozó javaslatai abból indulnak ki, hogy egyes nagykereskedő cégeknek már is követendő példát adnak rá, miként kell a magyar ipar termékeit bevinni a kereskedelmi forgalomba. Mert csak ez a valódi útja az iparpártolásnak és fejlesztésnek. Egyes vevőknek, magának a fogyasztó közönségnek megnyerése a legmesszebb menő tarsadalmi propagandával is csak nagy idő múlva sikerülhet és akkor sem teljesen. Es épp a kereskedelem az, mely a magyar fogyasztók tömegét össze tudja kötni a magyar iparosok egész dolgozó seregével.

Gerincét képezi a nagyérdemű könyvnek a 4-ik fejezet: »A tulajdonképeni iparpártolás a magyargyáripar útján.«

Javasolja itt a honti termékek mintatárának létesítését, időről-időre való kiegészítését és állandó fennntartását a kereskedők számára, összekapcsolva katalógusok szétküldésével. A szerző egészen részletes programot adván a mintatárról és az arra alapított tevékenységről, ajánlja a negatív kiállításokat is. Hogy megtudjuk, mely külföldről beözönlő iparcikkek itthon való meghonosítása volna a legsürgősebb és leghalásabb dolog.

Ehez a javaslathoz pedig a legkimerítőbb statisztikai adatokat csatolja Gelléri azon cikkekről, melyekben a szükségleteinket tünyomólag külföldről szerezük be.

Fölméli még a szerző a magyar iparpártolás eszközei sorában egy nagyszabású áruháza létesítését és a 6-ik fejezetben áttér az export kérdésre, melylyel behatóan foglalkozik, megjelölve a magyar iparcikkek kivitelének hathatós előmozdítására alkalmas módokat.

A tarsadalmi propaganda megoldásával foglalkozik a könyv hetedik fejezete. Ebben a szerző kijelöli az iparpártolási mozgalmak tényezőit és azok összműködésének módozatait, melyek mellett az érdeke vonandó egész tarsadalom lelkes tevékenységének gyakorlati eredményeire lehet számítani.

Végül az exekutiva című utolsó fejezet az Omke körében külön iparpártolási szakosztály szervezését ajánlja, megnevezvén azokat az országos egyesületeket, melyek a kereskedelmi és iparkamarákkal együtt a nagy hazafias és közigazdasági tevékenység támogatására bevonandók volna.

Mint a könyv tartalmának e kivonat ismertetése mutatja, teljes és kimerítő az Omke megbízásból irt mű anyaga, amelynek szerzője egy hasznos köztevékenységben gazdag életet tölt már a magyar iparügy szolgálatában.

A Gelléri könyvében foglalt javaslatok nyoman tökéletes biztonsággal és céltudatossággal megindíthatók az eredményes hazai iparpártolásra vezető akciók. Mert a könyv egyrészt összefoglalja az egész kérdés lényeges anyagát, másrészt bőséges javaslatokat tesz a magyar kereskedelem iparpártolási tevékenységének gyakorlati megoldására.

L. javaslatok tárgyalása alkalmával természetesen eltérő vélemények is merültek

föl a szerző által proponált egyes megoldási módozatokról. De ez nem fog változtatni azon a tényen, hogy Gelléri Mór könyve magát a kérdést egész jelentőségében és összes vonatkozásaiban tárgyalja és úgy amint az egy végleges akció-programm megállapítására alkalmas.

Nagy szolgálatot tett ezzel a szerző a magyar iparpártolás mindaddig csak inkább az elmélet terén mozgó ügyének. És most már az Omken a sor, hogy a könyvből foglalt javaslatokat atvigye az életbe azzal az erélylyel és elhatározottsággal, mely az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesülésnek minden mozgalmát eddig is oly előnyösen jellemezte.

Kulinyi Zsigmond.

A t. közönséghez.

Huszonöt esztendősz palyafutása zárokövéhez érkezve a »Szentés és Vidékének«, — amikor atlérni készülünk annak 26-ik évfolyamába: a szokott keretelenséggel és nyíltsággal fordulunk olvasóinkhoz és általában az egész nagyközönséghez, hogy egyfelől megköszönjük azt a kitüntető bizalmat, melylyel lapunk felé — annak útrairulása első perctől, mindmáig, mindig egyforma szeretettel fordult s hogy másfelől további munkánk erkölcsi támogatásaképpen részünkre ezt a bizalmat ezutánra is kérjük.

Mert olvasóközönségünk, előfizetőink irántunk eddig meg nem tantorodott bizalmából meritünk erőt a további közhasznú munkához; ez a bizalom serkent bennünk mind fokozottabb tevékenységet, ez a bizalom a leginkább ekeszenző bizonyoságtétel a mellett, hogy helyes az út, amelyen haladunk, hogy jó, üdvös, a közérdekre hasznos úgy az, amelyet minden erőnkkel szolgálunk.

A második negyedszázad küszöbét, csendben, hivalkodás nélkül jubilálva, lépi most át a huszonöt éves »Szentés és Vidéke« és amikor ezen a határmezsgyén atlépünk, csak azt az egyet ígérhetjük a t. közönség továbbra is kért bizalma ellenében, hogy a »Szentés és Vidéke« ezután is csak az lesz, ami eddig volt: Csongrád vármegye és Szentés város közérdekének önzetlen szóvivője, kulturális és anyagi előhaladásának, emelkedésének lelkes zászlótartója. Ez ígért ellenében, melyet betartunk, kérjük az előfizetés mielőbb való megújítását.

Előfizetési ár:

Negyedévre 2 kor. 50 fill.

Félévre 5 korona.

Tisztelettel:

a »Szentés és Vidéke« szerkesztősége és kiadóhivatala.

Ujdonságok

Szentés, 1904. december.

— Központi választmányi ülések. Csongrád vármegyénél is, Szentés városnál is ülést tartott tegnap a vármegyeyi, illetve városi központi választmány, az első a tegnapi nap délelőttjén, a második helyen nevezett a délután. Mind a két központi választmány ülésének egyazon tárgya volt: a most már végérvényesen megállapított 1905. évi választó névjegyzék hitelesítése és ezen hitelesített névjegyzéknek, törvény szerint, az illetékes helyekre való eljuttatása. Ehhez képest mindkét központi választmány ülése csak igen rövid ideig tartott,

Szeged—Hmvasárhely—Szentes:

Szegedről indul 8 óra 30 perc éjjel, 2 óra 44 perc délután, 7 óra 20 perc este.
Hm-Vásárhelyről indul 7 óra 22 reggel, 3 óra 50 perc délután, 8 óra 36 perc este.
Mindszentről indul 8 óra 26 perc reggel, 4 óra 54 perc délután, 8 óra 40 perc este.
Szeváriáról indul 8 óra 50 perc reggel, 5 óra 19 perc délután, 10 óra 3 perc este.
Szentesre érkezik: 9 óra 10 perc reggel, 5 óra 38 perc délután, 10 óra 28 perc este.

Szentes—Szolnok—Budapest:

Szentesről indul 7 óra 3 perc reggel, 11 óra 10 perc délelőtt, 6 óraker este.
Tökérről indul 7 óra 39 perc reggel, 11 óra 46 perc délelőtt, 6 óra 32 perc este.
Kszmártonból 8 óra 21 perc délelőtt 12 óra 32 perc délután, 7 óra 22 perc este.
Tiszaföldvárról 9 óra 11 perc d. e. 1 óra 27 perc d. u., 8 óra 14 perc este.
Pusztatényórol 10 óra 16 perc d. e. 2 óra 36 p d. u. 9 óra 19 perc este.
Tökérről indul 7 óra 38 perc reggel, 3 óra 80 perc délután, 8 óraker este.
Szentesre érkezik 8 óra 12 perc reggel, 4 óra 1 perc délután, 8 óra 30 perc éjjel.
Szajóiról indul 10 óra 35 perc d. e., 2 óra 59 perc délután, 9 óra 41 perc este.
Szolnokra érkezik 11 ó. — p. délelőtt, 3 óra 25 perc délután, 10 óra 6 perc este.
Budapestre érkezik 1 óra 10 perc d. u., 6 óra 40 perc este, 5 óraker reggel.

Budapest—Szolnok—Szentes:

Budapestről indul 10 óraker éjjel, 8 óra 10 p reggel, 2 óra 15 perc délután.
Szolnokról indul 3 óra 21 perc éjjel, 11 óra 25 perc délelőtt; 4 óra 48 perc délután.
Szajóiról indul 3 óra 52 perc éjjel, 12 óra 57 perc délután, 5 óra 18 perc reggel.
Pusztatényórol indul 4 óra 16 perc reggel, 12 óra 18 perc délután, 5 óra 36 perc délután.
Tiszaföldvárról indul 5 óra 50 perc reggel, 1 57 perc délután, 8 óra 42 perc éjjel.
Kunszentmártonból 7 ó. 8 p. reggel, 2 óra 58 p délután, 7 óra 33 perc éjjel.

Budapest—Félegyháza—Csongrád:

Budapestről indul 8 óra 30 perc reggel, 2 óra 30 perc délután.
Félegyházáról indul 12 óra 25 perc délután, 5 30 perc délután.
gátérről indul 12 óra 51 perc délután, 5 óra 58 perc délután.
Kónyaszékrol indul 1 óra 8 perc délután, 6 óra 16 perc este.
Csongrádra érkezik 1 óra 25 perc délután, 6 33 perc este.

Csongrád—Félegyháza—Budapest:

Csongrádrol indul 9 óra 15 perc reggel, 1 óra 50 perc délután.
Kónyaszékrol indul 9 óra 33 perc reggel, 2 óra 7 perc délután.
Gátérről indul 9 óra 56 perc reggel, 2 óra 27 perc délután.
Félegyházára érkezik 10 óra 20 perc délelőtt 2 óra 50 perc délután.
Budapestre érkezik 1 óra 25 perc délután, 7 óra 10 perc este.

Félelősszerkesztő: BÁNFALVI LAJOS.

Társzerkesztő: MÁTEFFY LÁSZLÓ

Kiadótulajdonos „Szentes és Vidéke” könyvnyomda

Hajdú Jánosnak

I. tized 441. számú háza (Kolpaszky Lajos-féle ház) két szobás lakás, konyha, pince, szőlős kerttel és szalmás színnel együtt Szent-György napjától kezdve egy évre kiadó. — Értekezni lehet a tulajdonosai, vagy Bokor Lajos úrral, az által levő bognár-műhelyben. (3-1)

Értesítés.

Alulírott tisztelettel hozom a n. érd cselédtartó gazdák tudomására, hogy jóhírű cselédhelyező intézetem, mely 15 év óta fenn áll, ma abban a helyzetben van, hogy legalább is 500 cseléd vár nálam elhelyezésre. — A n. é. cselédtartó gazda-közönség eddigi pártfogását megköszönve, kérem azt részemre továbbra is fenntartani.

Tisztelettel:

7-1

Harsányi János,
cseléd-elhelyező.**ELADÓ BOR.**

Jó minőségű és színű olcsó, asztali bornak is alkalmas 600 liter. Értekezni lehet Réty Jenő úrral Csongrádon, templom utca 20. sz. alatt.

4 éves 1 koronás heti betétes

részjegyek már jegyezhetők a Szentesi Központi Takarékpénztárnál.

A szentesi kölcsönös segélyező szövetkezetben az 1905-ik évtől kezdve új részjegyek válthatók heti 40 fillér befizetéssel, 3 évi időtartamra.

Hivatalos órák: hétfőn és csütörtökön d. u. 1-től 5-ig.

Eladó ház és szőlő.

Néhai Szűcs Dániel tulajdonát képezett szentesi I. 239. számú ház és beltelek, valamint 4 hold nagyhegyi szőlő eladó.

Venni szándékozók értekezhetnek I. 239. szám alatt Szűcs Jánossal, vagy I. 237. szám alatt Tabajdy Józseffel.

3-1

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb

12-5. a Réthy-féle

pémétefű cukorkányi!

Vasárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RÉTHY-félét kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.

Egy doboz 60 fillér.

Csak Réthy-félét fogadjunk el!

A január 1-től kezdődő 1 koronás heti részletekre előjegyezhetni a Szentes-Vidéki takarékpénztárnál.

Eladó házak.

ÉRSEK IMRE I. tized 698. zs háza, mely üzlethelyiségnek is alkalmas ugyszintén az I. tized 689. számú háza mely gazdasági épületekkel van ellátva jutányosan szabad kézből eladó.

Ertekezhetni lehet I. tized 698. számú háznál, vagy lapunk könyvnyomdájában

Brazay-fele

ősborszesz

Fürdővizben és mosdaskor használjuk kelő mennyiségű Brazay-féle ősborszeszt: nagyon üdítőleg hat a testre, különösen pedig kellemesen a bőrc.